

[Poulsen]

Det er dejligt, at der begynder at blive ført fremskridtspolitik. Det er dejligt, at ansvarlige folk begynder at indse, at det ikke længe går med dette gratisprincip, derfor mit spørgsmål til kulturministeren. Undersøgelser har jo også vist, at befolkningen er parat til at betale en beskeden afgift for et boglån. Jeg er også sikker på, at der er flertal i folketinget herfor, hvis grupperne blev stillet frit. Vil ministeren ikke snart høre efter disse sagskyndige og i stedet for at skære ned på udgifterne til de syge og de gamle så begynde at skære ned på de velbjegetes boglån, for det er kun de velbjegete, man rammer med dette forslag?

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

For ca. et år siden – det var den 30. maj sidste år – svarede min forgænger som kulturminister, Niels Matthiasen, på et spørgsmål fra hr. Poulsen, at han ingen planer havde om at fremsætte forslag om indførelse af en afgift for benyttelse af vore biblioteker, og han henviste til, at princippet om vederlagsfrit udlån følges stort set i alle lande med et veludviklet biblioteksvæsen og i øvrigt er knæsat i UNESCOs manifest om folkebiblioteker.

Den 19. marts i år svarede jeg som kulturminister hr. Poulsen på et spørgsmål om indførelse af afgift på pladeudlån, og af mit svar fremgik, at jeg ikke var sindet at gå ind for indførelsen af en sådan afgift. Det er også helt i overensstemmelse med denne opfattelse, når jeg i socialdemokratiets kulturudvalg har oplyst, at jeg ingen planer har om at foreslå en afgift på gramfonplader og bogudlån, og socialdemokratiets kulturudvalg har også i overensstemmelse hermed udtalt, at retten til vederlagsfrit at låne bøger og plader er et gode, der ikke kan vurderes højt nok, og at et forslag om indførelse af afgifter må afvises.

I denne sags anledning er det oplyst over for mig, at Thorkild Simonsen ikke har udtalt sig til fordel for en sådan betaling. Det er jo klart, at direktøren for Kommunernes Landsforening er i sin fulde ret til at mene noget andet eller gøre sig nogle overvejelser herom og gøre rede for disse overvejelser i dagspressen, men det er fortsat socialdemokratiets og min absolutte overbevisning, at

der ikke bør lægges afgifter på nogen form for lån fra vore biblioteker. Det har jeg senest givet udtryk for under et møde om emnet, der med deltagelse af repræsentanter for flere af de politiske partier blev holdt i den tidligere landstingsal her på Christiansborg den 19. maj i år, og jeg har ikke skiftet opfattelse siden den dag.

Poulsen (FP):

Jeg ærgrer mig gul og grøn over, at jeg ikke kunne være til stede den 19. maj på det pågældende møde.

Det er ganske rigtigt, det, som ministeren her refererer at fhv. kulturminister Niels Matthiasen og også ministeren selv sagde, men nu er der jo sket det, at såvel direktøren for Kommunernes Landsforening som hr. Simonsen har gjort sig til talsmand for en afgift på pladeudlån, og der er sket det, at det konservative folkeparti har taget fremskridtspartiets idé op om en afgift på udlån af bøger. Socialdemokratiet er da ikke hele Danmark. Mig bekendt er der da endnu ikke mere end 34 pct., der er så dumme, at de stemmer på socialdemokratiet, så det store flertal er der en chance for endnu.

Vi skærer ned på uddannelsesstøtten, vi skærer ned alle mulige steder, selv om vi ved, at vi rammer hårdt, og med den førte politik skal der skæres ned; det er fremskridtspartiet den første til at indrømme. Men hvorfor ikke skære ned dér, hvor det gør mindst ondt, nemlig på teaterbilletter og biblioteksbesøg? Men det er igen dette med, at engang var socialdemokratiet de fattiges værner, men i dag er det de riges værner. De værner om deres privilegier, men giver pokker i, hvordan den almindelige mand har det. Jeg synes, det er beskæmmende, at man har en kulturminister, der ikke vil indrømme, at der er ændrede forudsætninger. Man kan da godt have nogle principielle opfattelser, det har vi vel alle sammen, men nød bryder alle love, og nød lærer også nøgen kvinde at spinde. Nu er nøden ved at herske i Danmark, og så må vi tage fat dér, hvor det gør mindst ondt. Og jeg kan forsikre ministeren om, at så længe jeg sidder i denne sal, vil jeg blive ved med at bombardere ministeren med spørgsmål, indtil hun kommer til fornuft.

Hermed sluttede spørgsmålet.